

[Wilhelm.]
 gen, at arbejde tværfagligt. Løsningen er langt simplere end hidtil antaget. Nedlæg biologi, geologi osv. som fag, og lad fysikstudiet træde i stedet. Det giver også langt større fleksibilitet i anvendelsen af de færdiguddannede. For resten skulle det være mærkeligt, om fysikernes ekspertise er begrænset til de områder, der nu ved en tilfældighed er kommet for dagen. Hvad skulle forhindre dem i at vise deres overlegenhed også inden for sociologi, psykologi, dramaturgi osv.? Havde Niels Matthiasen dog bare vidst det i tide! Med El- og Korsbeck i filmfondens bestyrelse og Mackintosh som professor i mur- og rumkunst ville han have været mange problemer foruden.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (16/6 76):

Jeg deler ikke spørgerens vurdering af de nævnte fags betydning og overvejer ikke at nedlægge dem.

Af *Litten Hansen* (VS) til miljøministeren (11/6 76):

„Kan ministeren oplyse, hvor længe en forsøgsdeponering af højradiaktivt affald vil være nødvendig, før et geologisk deponeringsanlæg evt. kan godkendes til slutdeponering?“

(Spm. nr. 541).

Begrundelse.

I udredningsseriens rapport vedrørende affaldsproblemerne, udarbejdet af et sagkyndigt udvalg nedsat under atomenergikommissionen, konkluderes som bekendt, at det vil tage mindst 10 år at finde ud af, om der overhovedet kan findes mulige deponeringssteder i den danske undergrund.

Imidlertid nævnes der i denne rapport intet om, hvor længe et sådant muligt deponeringssted skal anvendes forsøgsvis, før det evt. kan godkendes til endelig deponering (slutdeponering).

Da der ikke kan gives varig garanti for slutdeponering i udlandet så langt frem i tiden, som der her vil være tale om, må man — hvis der skal etableres a-kraftværker i Danmark — være indstillet på, at problemerne om deponering af affaldet skal løses her i landet. I den periode, som i det mindste

vil forløbe, før spørgsmålet om slutdeponering er besvaret, indgår den i spørgsmålet omtalte forsøgsperiode.

På et IAEA-møde i Wien i marts i år blev det klart, at samtlige de lande, som for tiden arbejder med problemet, regner med forsøgsperioder på i det mindste 10 år, uanset om deponeringsanlægget søges placeret i lerformationer, i saltforekomster eller i grundfjeldet (de tre muligheder, som nævnes i atomenergikommissionens affaldsrapport).

Det bemærkes, at der endnu ikke nogetsteds i verden er foretaget slutdeponering af højaktivt affald trods tredive års forsøg på at løse problemet.

Hvis man herhjemme ligesom i andre lande påregner en forsøgsperiode på mindst 10 år, før et deponeringssted evt. godkendes til slutdeponering, så betyder det — sammenholdt med de 10 år, der ifølge atomenergikommissionens rapport minimalt vil gå, før det er klarlagt, om der findes et muligt deponeringssted — at der i alt vil forløbe mindst 20 år, før slutdeponeringsspørgsmålet er besvaret.

Dette skal sammenholdes med handelsministerens løfte, efter hvilket spørgsmålet om placering af atomaffaldet naturligvis vil være afklaret inden principbeslutningen om a-kraft.

Miljøminister *Helge Nielsens* svar (23/6 76):

Spørgsmålet har været forelagt miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

„I Hessner-udvalgets rapport om geologisk deponering i Danmark af højaktivt affald fra kernekraftværker anføres det som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, at de nødvendige undersøgelser af muligt anvendelige geologiske forekomster vil vare mindst 10 år. Hessner-rapporten går ikke nærmere ind på, hvilken grad af forsøgsdeponering med radioaktivt affald, der vil være nødvendig efter de egentlige geologiske undersøgelser. I begrundelsen for spørgsmålet anføres endvidere, at en række lande, som for tiden arbejder med disse problemer, regner med forsøgsdeponeringer på i det mindste 10 år, således at en beslutning om permanent deponering først skulle kunne træffes 20 år efter påbegyndelsen af de geologiske undersøgelser.

Det er ikke på nuværende tidspunkt mu-